

Hej

Efter indslaget på TV2 hvor Lotte Torvin Andersen siger at den dårlige kommunikation på fødegangene ikke er den gængse oplevelse, bliver jeg nødt til at skrive. Jeg var tilknyttet Herlev Hospital under min 2. graviditet. I januar 2018 oplevede jeg at en fødselslæge ønskede at igangsætte mig med vedrop da jeg havde haft vandafgang i 18 timer (og anbefalingerne vil have babyerne ud inden 24 timer efter vandafgang). Der var ingen indikationer på at min baby havde brug for at komme hurtigere ud. Jeg var udtalt utryk ved vedrop, men lægen overtalte mig og garanterede at vi "kunne prøve det af" og at det til enhver tid var mig der bestemte om droppet skulle slukkes igen. Under de forudsætninger lod jeg mig modvilligt overtale. Senere på dagen efter vagtskifte får jeg en ny jordemoder. Hun bruger timerne frem til fødslen på at øge mit drop uden mit samtykke og til sidst må jeg bede hende hårdt om ikke at røre mere ved droppet.

Jeg beder hele tiden om at hun kun "piller" ved noget hvis der er indikationer på at min baby viser behov for det. Hun forsikrer mig adskillige gange om at alt er fint med min baby, men underkender samtidig alt hvad jeg siger eller beder om. Hun siger f.eks "men, det er jo ikke dine egne veer, det er nogen VI laver for dig, derfor kan du ikke regne med at det er rigtigt det du mærker."

Jeg skal diskutere med hende imens jeg har veer. Alle der har prøvet dét, ved hvor sårbart og grænseoverskridende det er. Efter jeg udtrykkeligt har fortalt jordemoderen at hun ikke skal skrue mere op for droppet, vælger hun alligevel at øge det kraftigt under min pressefase, hvor jeg ikke opdager det (det står noteret i journalen, ikke noget jeg ellers fik besked om). Min søn fødes blå og slap og en fødselslæge tilkaldes. Han fortæller at min søn er besvimet på vej ud fordi det er gået for hurtigt - hvilket man risikerer ved fødsler hvor den kunstige syntocinon øges voldsomt.

Havde jeg haft overskuddet efterfølgende, havde jeg klaget. Da jeg i 2021 bliver gravid for 3. gang får jeg en voldsom angstreaktion ved tanken om at skulle føde igen. Jeg søger hjælp ved Herlev hospital for at få en efterfødselssamtale. Denne samtale hhv rykkes eller aflyses af hospitalet 3 gange. Så giver jeg op og går til en privat jordemoder som lytter til mine oplevelser og hjælper mig med at behandle mit traume. Da vi ikke havde de økonomiske midler til at have en privat jordemoder med til fødslen, føder jeg mit 3. barn alene derhjemme. Det var den tryggeste af mine 3 fødsler.

Jeg tror godt I kan regne med at der er rigtig mange ubehagelige historier I IKKE hører, fordi nybagte mødre sidder blødende og prøver at hænge sammen og varetage deres nyfødte liv, samtidig med at de af fagpersonale mødes med floskler som: "men det endte jo heldigvis godt", og "godt der ikke skete noget alvorligt".

Der skal i fremtiden sikres en diskurs om at kvinder er eksperter i deres egen krop og at den sårbare begivenhed en fødsel er, skal behandles med største respekt. Derudover bør al sundhedspersonale have en grundig traumeinformeret uddannelse, så de bliver i stand til at hjælpe de kvinder de traumatiserer på vejen. Hilse